

но безъ водж зема на человѣка память-та; и младость безъ ученъ-е и безъ художество, голѣмъ тщетж принося человѣку. — Поведохж едного момка да го бесятъ; а той повыка баца си, да го цѣлуни, чи вмѣсто цѣлувкѣ отхапа му носа, зашо отъ младость на добро го не наставялъ. — Брате! това говоримъ: за да мыслимъ сетнинж и младость, и за да не получиме отмѣстителнож тѣ сыновицѣ цѣлувкѣ.

II.

Пише въ Библіј-та, чи Сампсонъ убиль левъ; послѣ това въ глава-та на сѫщия левъ намѣрилъ медъ: но какъ мъртва-та левова глава достойна была да дѣржи медъ, а не была достойна да изяде своего губителя? Тѣй и нѣкой человѣцы напраздно имать ученіе и имѣніе, което останало отъ родители-тѣ имъ, а не умѣѧть какъ да го управляватъ.

Пише нѣкой Аѳанасій Кирхеръ въ книга именуема Іллюстрація, чи въ Епархіј-та, що се зве Сухвенъ, раждатъ се нѣкой хубавы цвѣтія, и отъ тѣзи цвѣтія се раждатъ нѣкой птичeta, които сладко пѣяли, сѫщо като славѣя; но като онѣзи цвѣтія увѣнвали, тосъ часть и птичeta-та преставали да пѣјтъ и да живѣјтъ. Тука е потрѣба родители-тѣ да се старајтъ за ученіе на дѣца-та си; зашо много дѣца поради родителскѣ простотж, остали и тѣ не вѣжди.